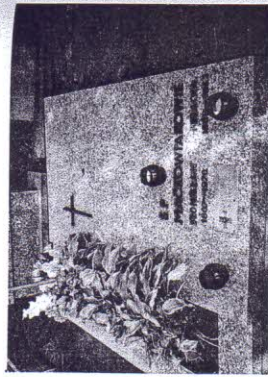

Zmarł 18 sierpnia 1970 r. w Czernichowie koło Krakowa i tam został pochowany wraz z żoną Pelagią. Na nagrobku córka Irena Marciniak umieściła tabliczkę z Krzyżem Powstańcym i napisem „Powstańcic Wielkopolski”

Zródła opracowania:

- Wniosek do KKIMIN, CAW, sygn. MN 20.12.1932
- Dokumenty z Kancelarii Prezydenta, Biura Kadr i Odmianczeń potwierdzających nadanie Krzyża Kawalerskiego OOP oraz WKP
- Spis zweryfikowanych, APP, nr zespołu 884, sygn. 31
- Wykaz odznaczonych WKP sporządzony przez WTK „Gniazdo”
- Archiwum rodziny Marciniaków

Opracowanie: Dorota Marciniak (wnuczka)

MAMYS Stanisław

24 III 1900 – 4 IV 1981

Urodził się 24 marca 1900 r. w Parzynowie, pow. kępiński, w rodzinie Franciszka i Marianny z domu Osma. W latach 1906-1914 uczęszczał do 4-klasowej Szkoły Powszechnej w Parzynowie. Do 16 roku życia pozostał przy rodzicach, po czym wyjechał do Berlina i pracował jako robotnik w fabryce Kabelwerke.

W 1917 r. został powołany do armii niemieckiej, do 8 Pułku Piechoty Rezerwowej w Oberschöneweide. W tym pułku pozostał do zakończenia I wojny światowej. W grudniu 1918 r. przydzielony do Grenzschtutz, z którego zdezerterował.

Brał czynny udział w Powstaniu Wielkopolskim z bronią w ręku od 15.01.1919 r. Wstąpił jako ochotnik do I kompanii ostrzeszowskiej pod dowództwem kpt. Michała Jerchela. Walczył pod Lesznem i Kępnem.

Po powstaniu wstąpił do służby w 12 Pułku Strzelców Wielkopolskich (później 10 kompania 70 PP). Uczestniczył w wojnie polsko-bolszewickiej, walcząc na froncie litewsko-białoruskim. 1.06.1920 r. został ranny. Zwolniony ze służby wojskowej 30.06. 1923 r.

W okresie międzywojennym mieszkał we wsi Zaborowo, pow. Śrem i pracował dorywczo jako robotnik rolny i leśny. Często pozostawał bezrobotny.

W czasie II wojny światowej został wywieziony do Niemiec do pracy przymusowej.

Po II wojnie światowej mieszkał w Zaborowie, pow. śremski i pracował w spółce wodnej do przejścia na rentę. W 1966 r. zamieszkał w Margoninie, a w 1968 r. przeprowadził się do Chodzieży, ul. Kochanowskiego 85.

Ożenił się 22.11.1925 r. z Pelagią Brzezińską (ur. 24.10.1902 w Zaborowie, zm. 15.08.1991 w Chodzieży), córką Jakuba i Marianny z domu Mendyka. Mieli syna Czesława i córkę Danięłą zamężną Sarnowska (ur. 8.11.1939 w Zaborowie, zm. 24.11.2004 w Chodzieży).

Był zweryfikowanym członkiem Związku Weteranów Powstań Narodowych RP 1914/1919 w Książu. Należał od 1957 r. do ZBoWiD w Chodzieży, nr leg. 218 189.

Odnznaczony Krzyżem Kawalerskim OOP oraz Wielkopolskim Krzyżem Powstańcym (uchwała RP nr 04.04-0.118 z 4.04.1958).

Zmarł 4 kwietnia 1981 r. w Chodzieży i tu został pochowany na cmentarzu parafialnym, nr grobu F3-6-9.

Opracowanie: Dorota Marciniak

